

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 531/2013-16

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 29. októbra 2013 predbežne prerokoval sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o., B., vedené pod sp. zn. Rvp 15163/2013, Rvp 15164/2013, Rvp 15165/2013, Rvp 15166/2013, Rvp 15167/2013, Rvp 15168/2013, Rvp 15169/2013, Rvp 15170/2013, Rvp 15171/2013, Rvp 15172/2013, Rvp 15175/2013, Rvp 15176/2013, Rvp 15182/2013, Rvp 15184/2013, Rvp 15185/2013, Rvp 15186/2013, Rvp 15187/2013, Rvp 15188/2013, Rvp 15189/2013, Rvp 15190/2013, Rvp 15191/2013, Rvp 15192/2013, Rvp 15193/2013, Rvp 15194/2013, Rvp 16402/2013, Rvp 16403/2013, Rvp 16404/2013, Rvp 16405/2013, Rvp 16406/2013 a sp. zn. Rvp 16407/2013, zastúpenej obchodnou spoločnosťou F., s. r. o., B., v mene ktorej koná konateľ a advokát doc. JUDr. B. F., vo veci namietaného porušenia jej základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj namietaného porušenia čl. 12 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Vranov nad Topľou a jeho uzneseniami sp. zn. 6 Er/393/2003 z 28. júna 2012 (Rvp 15163/2013), sp. zn. 7 Er/429/2004 z 29. júna 2012 (Rvp 15164/2013), sp. zn. 6 Er/373/2004 z 29. júna 2012 (Rvp 15165/2013), sp. zn. 6 Er/110/2005 z 28. júna 2012 (Rvp 15166/2013), sp. zn. 7 Er/424/2004 zo 7. júna 2012 (Rvp 15167/2013), sp. zn. 6 Er/162/2004 z 27. júna 2012 (Rvp 15168/2013), postupom Okresného súdu Bardejov a jeho uzneseniami sp. zn. 2 Er/179/2003 zo 4. apríla 2012 (Rvp 15169/2013), sp. zn. 1 Er 298/2006 zo 4. apríla 2012 (Rvp 15170/2013), sp. zn. 2 Er/299/2006 z 19. apríla 2012 (Rvp 15171/2013), sp. zn. 2 Er 59/2005 z 19. apríla 2012

(Rvp 15172/2013), postupom Okresného súdu Humenné a jeho uzneseniami sp. zn. 18 Er/108/2008 z 10. januára 2013 (Rvp 15175/2013) a sp. zn. 19 Er/185/2003 z 1. augusta 2012 (Rvp 15176/2013), postupom Okresného súdu Stará Ľubovňa a jeho uzneseniami sp. zn. 2 Er/381/2006 z 28. mája 2012 (Rvp 15182/2013), sp. zn. 2 Er /49/2006 z 30. apríla 2012 (Rvp 15184/2013), postupom Okresného súdu Prešov a jeho uzneseniami sp. zn. 7 Er /2604/2003 zo 4. apríla 2012 (Rvp 15185/2013), sp. zn. 26 Er /32/2005 zo 14. mája 2012 (Rvp 15186/2013), sp. zn. 26 Er /170/2004 z 11. apríla 2012 (Rvp 15187/2013), sp. zn. 26 Er /492/2003 zo 16. apríla 2012 (Rvp 15188/2013), sp. zn. 6 Er /2381/2003 zo 17. apríla 2012 (Rvp 15189/2013), sp. zn. 6 Er /2750/2006 z 12. júna 2012 (Rvp 15190/2013), sp. zn. 26 Er /3086/2005 z 12. apríla 2012 (Rvp 15191/2013), sp. zn. 23 Er /865/2005 z 5. apríla 2012 (Rvp 15192/2013), sp. zn. 26 Er /4068/2004 z 24. apríla 2012 (Rvp 15193/2013), postupom Okresného súdu Poprad a jeho uznesením sp. zn. 7 Er /263/2006 z 25. júna 2012 (Rvp 15194/2013), postupom Okresného súdu Bardejov a jeho uzneseniami sp. zn. 1 Er /142/2003 z 19. apríla 2012 (Rvp 16 402/2013), sp. zn. 1 Er /598/2005 z 25. júna 2012 (Rvp 16403/2013), sp. zn. 1 Er /300/2006 zo 4. apríla 2012 (Rvp 16404/2013), sp. zn. 2 Er /338/2003 z 19. apríla 2012 (Rvp 16405/2013), sp. zn. 1 Er /498/2004 z 19. apríla 2012 (Rvp 16406/2013) a sp. zn. 3 Er /11/2005 z 20. apríla 2012 (Rvp 16407/2013), postupom Krajského súdu v Prešove a jeho uzneseniami sp. zn. 4 CoE/148/2012 zo 6. februára 2013 (Rvp 15163/2013), sp. zn. 20 CoE/264/2012 z 31. januára 2013 (Rvp 15164/2013), sp. zn. 1 CoE/142/2012 z 31. januára 2013 (Rvp 15165/2013), sp. zn. 24 CoE/34/2012 z 31. januára 2013 (Rvp 15166/2013), sp. zn. 9 CoE/94/2012 z 21. februára 2013 (Rvp 15167/2013), sp. zn. 10 CoE/113/2012 z 21. februára 2013 (Rvp 15168/2013), sp. zn. 26 CoE/20/2012 z 9. januára 2013 (Rvp 15169/2013), sp. zn. 22 CoE/44/2012 zo 7. februára 2013 (Rvp 15170/2013), sp. zn. 18 CoE/152/2012 z 28. januára 2013 (Rvp 15 171/2013), sp. zn. 16 CoE/7/2013 z 28. januára 2013 (Rvp 15172/2013), sp. zn. 9 CoE 50/2012 z 11. decembra 2012 (Rvp 1175/2013), sp. zn. 17 CoE 6/2013 z 31. januára 2013 (Rvp 15176/2013), sp. zn. 9 CoE/67/2012 z 21. februára 2013 (Rvp 15182/2013), sp. zn. 9 CoE/67/2012 z 21. februára 2013 (Rvp 15182/2013), sp. zn. 10 CoE/62/2012 z 21. februára 2013 (Rvp 15184/2013), sp. zn. 19 CoE/133/2012 z 24. januára 2013 (Rvp 15185/2013), sp. zn. 1 CoE/159/2012 z 31. januára 2013 (Rvp 15186/2013), sp. zn. 4 CoE/140/2012 z 30. januára 2013 (Rvp 15187/2013), sp. zn. 17 CoE/203/2012 z 22. januára 2013 (Rvp 15188/2013), sp. zn. 6 CoE /4/2013 z 31. januára 2013 (Rvp 15189/2013), sp. zn. 6 CoE /9/2013 z 31. januára

2013 (Rvp 15190/2013), sp. zn. 6 CoE /281/2012 z 31. januára 2013 (Rvp 15191/2013), sp. zn. 8 CoE/206/2012 z 21. januára 2013 (Rvp 15192/2013), sp. zn. 6 CoE/284/2012 z 31. januára 2013 (Rvp 15193/2013), sp. zn. 4 CoE/134/2012 zo 16. januára 2013 (Rvp 15194/2013), sp. zn.4 CoE/154/2012 zo 6. februára 2013 (Rvp 16402/2013), sp. zn. 24 CoE/33/2012 z 15. februára 2013 (Rvp 16403/2013), sp. zn.20 CoE/250 a 20 CoE/255/2012 z 31. januára 2013 (Rvp 16404/2013), sp. zn. 14 CoE/24 a 14 CoE/26/2013 z 12. marca 2013 (Rvp 16405/2013), sp. zn. 14 CoE/112 a 14 CoE/113/2012 z 12. marca 2013 (Rvp 16406/2013) a sp. zn. 3 CoE/116/2012 zo 6. februára 2013 (Rvp 16407/2013) a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o., vedené pod sp. zn. Rvp 15163/2013, Rvp 15164/2013, Rvp 15165/2013, Rvp 15166/2013, Rvp 15167/2013, Rvp 15168/2013, Rvp 15169/2013, Rvp 15170/2013, Rvp 15171/2013, Rvp 15172/2013, Rvp 15175/2013, Rvp 15176/2013, Rvp 15182/2013, Rvp 15184/2013, Rvp 15185/2013, Rvp 15186/2013, Rvp 15187/2013, Rvp 15188/2013, Rvp 15189/2013, Rvp 15190/2013, Rvp 15191/2013, Rvp 15192/2013, Rvp 15193/2013, Rvp 15194/2013, Rvp 16402/2013, Rvp 16403/2013, Rvp 16404/2013, Rvp 16405/2013, Rvp 16406/2013 a sp. zn. Rvp 16407/2013 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. III. ÚS 531/2013.

2. Sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o., o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli 6. a 27. mája 2013 doručené sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorými namieta porušenie základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a práva podľa čl. 1 Dodatkového

protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“), ako aj porušenie čl. 12 ods. 2 ústavy a čl. 14 dohovoru postupom Okresného súdu Vranov nad Topľou a jeho uzneseniami sp. zn. 6 Er/393/2003 z 28. júna 2012 (Rvp 15163/2013), sp. zn. 7 Er/429/2004 z 29. júna 2012 (Rvp 15164/2013), sp. zn. 6 Er/373/2004 z 29. júna 2012 (Rvp 15165/2013), sp. zn. 6 Er/110/2005 z 28. júna 2012 (Rvp 15166/2013), sp. zn. 7 Er/424/2004 zo 7. júna 2012 (Rvp 15167/2013), sp. zn. 6 Er/162/2004 z 27. júna 2012 (Rvp 15168/2013), postupom Okresného súdu Bardejov a jeho uzneseniami sp. zn. 2 Er/179/2003 zo 4. apríla 2012 (Rvp 15169/2013), sp. zn. 1 Er 298/2006 zo 4. apríla 2012 (Rvp 15170/2013), sp. zn. 2 Er/299/2006 z 19. apríla 2012 (Rvp 15171/2013), sp. zn. 2 Er 59/2005 z 19. apríla 2012 (Rvp 15172/2013), postupom Okresného súdu Humenné a jeho uzneseniami sp. zn. 18 Er/108/2008 z 10. januára 2013 (Rvp 15175/2013) a sp. zn. 19 Er/185/2003 z 1. augusta 2012 (Rvp 15176/2013), postupom Okresného súdu Stará Ľubovňa a jeho uzneseniami sp. zn. 2 Er/381/2006 z 28. mája 2012 (Rvp 15182/2013), sp. zn. 2 Er /49/2006 z 30. apríla 2012 (Rvp 15184/2013), postupom Okresného súdu Prešov a jeho uzneseniami sp. zn. 7 Er /2604/2003 zo 4. apríla 2012 (Rvp 15185/2013), sp. zn. 26 Er /32/2005 zo 14. mája 2012 (Rvp 15186/2013), sp. zn. 26 Er /170/2004 z 11. apríla 2012 (Rvp 15187/2013), sp. zn. 26 Er /492/2003 zo 16. apríla 2012 (Rvp 15188/2013), sp. zn. 6 Er /2381/2003 zo 17. apríla 2012 (Rvp 15189/2013), sp. zn. 6 Er /2750/2006 z 12. júna 2012 (Rvp 15190/2013), sp. zn. 26 Er /3086/2005 z 12. apríla 2012 (Rvp 15191/2013), sp. zn. 23 Er /865/2005 z 5. apríla 2012 (Rvp 15192/2013), sp. zn. 26 Er /4068/2004 z 24. apríla 2012 (Rvp 15193/2013), postupom Okresného súdu Poprad a jeho uznesením sp. zn. 7 Er /263/2006 z 25. júna 2012 (Rvp 15194/2013), a postupom Okresného súdu Bardejov a jeho uzneseniami sp. zn. 1 Er /142/2003 z 19. apríla 2012 (Rvp 16 402/2013), sp. zn. 1 Er /598/2005 z 25. júna 2012 (Rvp 16403/2013), sp. zn. 1 Er /300/2006 zo 4. apríla 2012 (Rvp 16404/2013), sp. zn. 2 Er/338/2003 z 19. apríla 2012 (Rvp 16405/2013), sp. zn. 1 Er /498/2004 z 19. apríla 2012 (Rvp 16406/2013) a sp. zn. 3 Er /11/2005 z 20. apríla 2012 (Rvp 16407/2013) - ďalej len „postupy a uznesenia okresných súdov“ - a postupom Krajského súdu v Prešove a jeho uzneseniami sp. zn. 4 CoE/148/2012 zo 6. februára 2013 (Rvp 15163/2013), sp. zn. 20 CoE/264/2012 z 31. januára 2013 (Rvp 15164/2013), sp. zn. 1 CoE/142/2012 z 31. januára 2013 (Rvp 15165/2013), sp. zn. 24 CoE/34/2012 z 31. januára 2013 (Rvp 15166/2013), sp. zn. 9 CoE/94/2012 z 21. februára 2013 (Rvp 15167/2013), sp. zn. 10

CoE/113/2012 z 21. februára 2013 (Rvp 15168/2013), sp. zn. 26 CoE/20/2012 z 9. januára 2013 (Rvp 15169/2013), sp. zn. 22 CoE/44/2012 zo 7. februára 2013 (Rvp 15170/2013), sp. zn. 18 CoE/152/2012 z 28. januára 2013 (Rvp 15 171/2013), sp. zn. 16 CoE/7/2013 z 28. januára 2013 (Rvp 15172/2013), sp. zn. 9 CoE 50/2012 z 11. decembra 2012 (Rvp 1175/2013), sp. zn. 17 CoE 6/2013 z 31. januára 2013 (Rvp 15176/2013), sp. zn. 9 CoE/67/2012 z 21. februára 2013 (Rvp 15182/2013), sp. zn. 9 CoE/67/2012 z 21. februára 2013 (Rvp 15182/2013), sp. zn. 10 CoE/62/2012 z 21. februára 2013 (Rvp 15184/2013), sp. zn. 19 CoE/133/2012 z 24. januára 2013 (Rvp 15185/2013), sp. zn. 1 CoE/159/2012 z 31. januára 2013 (Rvp 15186/2013), sp. zn. 4 CoE/140/2012 z 30. januára 2013 (Rvp 15187/2013), sp. zn. 17 CoE/203/2012 z 22. januára 2013 (Rvp 15188/2013), sp. zn. 6 CoE /4/2013 z 31. januára 2013 (Rvp 15189/2013), sp. zn. 6 CoE /9/2013 z 31. januára 2013 (Rvp 15190/2013), sp. zn. 6 CoE /281/2012 z 31. januára 2013 (Rvp 15191/2013), sp. zn. 8 CoE/206/2012 z 21. januára 2013 (Rvp 15192/2013), sp. zn. 6 CoE/284/2012 z 31. januára 2013 (Rvp 15193/2013), sp. zn. 4 CoE/134/2012 zo 16. januára 2013 (Rvp 15194/2013), sp. zn. 4 CoE/154/2012 zo 6. februára 2013 (Rvp 16402/2013), sp. zn. 24 CoE/33/2012 z 15. februára 2013 (Rvp 16403/2013), sp. zn. 20 CoE/250 a 20 CoE/255/2012 z 31. januára 2013 (Rvp 16404/2013), sp. zn. 14 CoE/24 a 14 CoE/26/2013 z 12. marca 2013 (Rvp 16405/2013), sp. zn. 14 CoE/112 a 14 CoE/113/2012 z 12. marca 2013 (Rvp 16406/2013) a sp. zn. 3 CoE/116/2012 zo 6. februára 2013 (Rvp 16407/2013) - ďalej len „postupy a uznesenia krajského súdu“.

Zo sťažností vyplýva, že sťažovateľka sa v rámci svojej podnikateľskej činnosti zaoberá inter alia poskytovaním úverov z vlastných zdrojov a v rámci svojej činnosti poskytla na základe zmlúv o úvere uzavretých s dlžníkmi úvery, ktoré boli títo povinní vrátiť podľa podmienok dojednaných v úverových zmluvách. Vzhľadom na skutočnosť, že dlžníci dobrovoľne nepristúpili k úhrade svojich záväzkov, ich pohľadávky voči sťažovateľke sa stali splatnými a v nadväznosti na podmienky dojednané v úverových zmluvách obsahujúce vo väčšine prípadov tzv. rozhodcovskú doložku boli sťažovateľkou začaté rozhodcovské konania pred ňou zvoleným rozhodcovským súdom. Následne boli na základe rozhodcovských rozsudkov vydaných v týchto konaniach začaté exekučné konania. V ďalších prípadoch boli na základe splnomocnenia udeleného dlžníkmi pri podpise úverovej zmluvy spísané splnomocnencami dlžníkov notárske zápisnice, ktoré

sa taktiež stali exekučnými titulmi, na podklade ktorých boli v prospech sťažovateľky začaté exekučné konania. V priebehu exekučného konania bolo uzneseniami Okresného súdu Vranov nad Topľou, Okresného súdu Stará Ľubovňa, Okresného súdu Humenné, Okresného súdu Prešov, Okresného súdu Bardejov a Okresného súdu Poprad (ďalej len „okresné súdy“) v sťažovateľkou napadnutých konaniach rozhodnuté o zastavení prebiehajúcich exekučných konaní. Okrem toho boli zamietnuté jej návrhy na prerušenie konaní. Sťažovateľka tiež tvrdí, že v jej veci konajúce súdy nesprávne aplikovali ustanovenia smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Krajský súd na odvolania sťažovateľky svojimi rozhodnutiami potvrdil napadnuté uznesenia okresných súdov ako vecne správne.

Sťažovateľka v predostretej argumentácii atakuje právne závery vyplývajúce z rozhodovacej činnosti okresných súdov a krajského súdu, ktorým vytýka ich nesprávnosť z hľadiska právneho posúdenia relevantných hmotnoprávnych ustanovení príslušných právnych predpisov na predmetnú právnu vec sa vzťahujúcich a zároveň poskytuje ústavnému súdu vlastnú interpretáciu právnych predpisov vzťahujúcich sa na uvedené konania.

V doplneniach sťažností doručených ústavnému súdu 25. júla 2013 sťažovateľka poukazuje na rozsudok Súdneho dvora Európskych spoločenstiev vo veci Banif Plus Bank Zrt proti Csaba Cipani a spol. zn. C-472/11 z 21. februára 2013, z ktorého má vyplývať, že čl. 6 ods. 1 a čl. 7 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa má vykladať v tom zmysle, že vnútroštátny súd, ktorý konštatoval ex offo nekalú povahu zmluvnej podmienky, nemusí na to, aby mohol vyvodiť dôsledky tohto konštatovania, čakať, či spotrebiteľ informovaný o svojich právach navrhne, aby uvedená podmienka bola zrušená, avšak zásada kontradiktórnosti vo všeobecnosti zaväzuje vnútroštátny súd, ktorý konštatoval v rámci preskúmavania ex offo nekalú povahu zmluvnej podmienky, informovať účastníkov konania v spore a vyzvať ich, aby sa k tomu kontradiktórne vyjadrili spôsobom, ktorý na tento účel stanovujú vnútroštátne procesnoprávne predpisy.

V nadväznosti na uvedené sťažovateľka žiada, aby ústavný súd vydal rozhodnutie, ktorým vysloví porušenie jej základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 ústavy, práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a práva podľa čl. 1 dodatkového protokolu, ako aj porušenie čl. 12 ods. 2 ústavy a čl. 14 dohovoru postupom a uzneseniami okresných súdov a postupom a uzneseniami krajského súdu v uvedených konaniach, zruší označené uznesenia okresných súdov a uznesenia krajského súdu, veci vráti okresným súdom na ďalšie konanie a sťažovateľke prizná primerané finančné zadosťučinenie, ako aj úhradu trov konania.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

1. K spoločnému prerokovaniu vecí

Podľa § 31a zákona o ústavnom súde ak tento zákon neustanovuje inak a povaha vecí to nevyklučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“).

Podľa § 112 ods. 1 OSP môže súd v záujme hospodárnosti konania spojiť na spoločné konanie vecí, ktoré sa uňho začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov.

Zákon o ústavnom súde nemá osobitné ustanovenie o spojení vecí, avšak v súlade s citovaným § 31a zákona o ústavnom súde možno v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy použiť na prípadné spojenie vecí primerane § 112 ods. 1 OSP.

S prihliadnutím na obsah sťažností vedených ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 15163/2013, Rvp 15164/2013, Rvp 15165/2013, Rvp 15166/2013, Rvp 15167/2013, Rvp 15168/2013, Rvp 15169/2013, Rvp 15170/2013, Rvp 15171/2013, Rvp 15172/2013, Rvp 15175/2013, Rvp 15176/2013, Rvp 15182/2013, Rvp 15184/2013, Rvp 15185/2013, Rvp 15186/2013, Rvp 15187/2013, Rvp 15188/2013, Rvp 15189/2013, Rvp 15190/2013, Rvp 15191/2013, Rvp 15192/2013, Rvp 15193/2013, Rvp 15194/2013, Rvp 16402/2013, Rvp 16403/2013, Rvp 16404/2013, Rvp 16405/2013, Rvp 16406/2013 a sp. zn. Rvp 16407/2013 a z tohto obsahu vyplývajúcu právnu a skutkovú súvislosť uvedených sťažností, ako aj vzhľadom na totožnosť v osobe sťažovateľky a krajského súdu, proti ktorým sťažnosti smerujú, rozhodol ústavný súd o ich spojení na spoločné konanie tak, ako to je uvedené v bode I výroku tohto uznesenia.

2.1 K namietanému porušeniu označených práv postupom okresných súdov v označených konaniach a napadnutými uzneseniami okresných súdov

V čl. 127 ods. 1 ústavy je zakotvený princíp subsidiarity, podľa ktorého ústavný súd môže konať o namietanom porušení práv sťažovateľa a vecne sa zaoberať sťažnosťami iba vtedy, ak sa sťažovateľ nemôže domáhať ochrany svojich práv pred všeobecným súdom. Namietané porušenie niektorého zo základných práv alebo slobôd teda automaticky nezakladá aj právomoc ústavného súdu na konanie o nich. Pokiaľ ústavný súd

pri predbežnom prerokovaní sťažnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby zistí, že ochrany tohto základného práva alebo slobody, porušenie ktorých namieta, sa sťažovateľ môže domôcť využitím jemu dostupných a aj účinných právnych prostriedkov nápravy, prípadne iným zákonne upraveným spôsobom pred iným súdom alebo pred iným štátnym orgánom, musí takúto sťažnosť odmietnuť z dôvodu nedostatku svojej právomoci na jej prerokovanie (napr. m. m. I. ÚS 103/02, I. ÚS 6/04, II. ÚS 122/05, IV. ÚS 179/05, IV. ÚS 243/05, II. ÚS 90/06). Ústavný súd predstavuje v tejto súvislosti ultima ratio inštitucionálny mechanizmus, ktorý nasleduje až v prípade nefunkčnosti všetkých ostatných orgánov verejnej moci, ktoré sa na ochrane ústavnosti podieľajú. Opačný záver by znamenal popieranie princípu subsidiarity právomoci ústavného súdu podľa zásad uvedených v § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde (III. ÚS 149/04, IV. ÚS 135/05).

Zásada subsidiarity reflektuje okrem iného aj princíp minimalizácie zásahov ústavného súdu do právomoci všeobecných súdov, ktorých rozhodnutia sú v konaní o sťažnosti preskúmané (IV. ÚS 303/04).

Pokiaľ ide o napadnutý postup okresných súdov a nimi vydané uznesenia o zastavení exekúcie, ústavný súd vzhľadom na už uvedené poukazuje na skutočnosť, že proti týmto uzneseniam bolo možné podať odvolanie ako riadny opravný prostriedok, čo sťažovateľka aj využila. Označené uznesenia okresných súdov, ako aj sťažovateľkou namietaný postup, ktorý vydaniu rozhodnutí predchádzal, bol teda predmetom súdneho prieskumu krajským súdom. S prihliadnutím na to bolo preto potrebné túto časť sťažností odmietnuť pre nedostatok právomoci ústavného súdu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

2.2 K namietanému porušeniu označených práv postupom krajského súdu v označených konaniach a napadnutými uzneseniami krajského súdu

Ústavný súd už vo viacerých svojich rozhodnutiach podrobne analyzoval dôvody zjavnej neopodstatnenosti sťažností sťažovateľky a plne sa stotožňuje s dôvodmi, ktoré v nich uviedol, napr. sp. zn. III. ÚS 242/2011 z 31. mája 2011, sp. zn. II. ÚS 473/2011 z 20. októbra 2011, sp. zn. II. ÚS 303/2011 z 24. augusta 2012, sp. zn. III. ÚS 397/2011 z 27. septembra 2011, sp. zn. I. ÚS 227/2012 zo 16. mája 2012, sp. zn. I. ÚS 382/2012

z 22. augusta 2012, sp. zn. I. ÚS 409/2012 z 22. augusta 2012, sp. zn. III. ÚS 7/2013 z 15. januára 2013, sp. zn. II. ÚS 377/2013 z 26. júna 2013 a sp. zn. III. ÚS 453/2013 z 26. septembra 2013, pri akceptovaní právnych záverov rozhodnutí všeobecných súdov o neprípustnosti resp. zastavení exekúcie, pretože rozhodcovský rozsudok a hlavne notárske zápisnice, ako to bolo v týchto prípadoch, na podklade ktorých boli exekúcie vedené (resp. navrhnuté), neboli z rôznych dôvodov spôsobilým exekučným titulom na vedenie exekúcie.

Vzhľadom na to, že sťažovateľke sú známe aj iné dôvody odmietnutia jej sťažností ústavným súdom na jej námietky, ktoré uviedla v doplneniach sťažností z 25. júla 2013 (uznesenia z 28. septembra 2013 sp. zn. III. ÚS 398/2013, sp. zn. III. ÚS 399/2013 a sp. zn. III. ÚS 400/2013 a ďalšie), prihliadajúc na zásady procesnej hospodárnosti preto ústavný súd tieto sťažnosti odmietol bez odôvodnenia (posledná veta § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 29. októbra 2013